

اصول کافی

تألیف
شعاع الاسلام محمد بن یعقوب کلینی رازی
(رضوان الله علیه)

جلد پنجم

تحقیق، ترجمہ و توضیح :

حسین استاد ولی

سرشناسه: استاد ولی، حسین، ۱۳۳۱
عنوان و پدیدآور: اصول کافی، تألیف ثقة الاسلام کلینی
یا تحقیق، ترجمه و تصحیح حسین استاد ولی.
مشخصات نشر: تهران: دارالفتلین، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری: ۵ جلد.

شابک جلد پنجم: 978 - 964 - 8151 - 41 - 1

شابک دوره پنج جلدی: 978 - 964 - 8151 - 36 - 7

وضعیت فهرست نویسی: فیا.
یادداشت: کتاب حاضر ترجمه «اصول کافی» کلینی است.
موضوع: کلینی، محمد بن یعقوب - ۳۲۹ ق: الکافی. اصول،
تحقیق، ترجمه و توضیح.
موضوع: احادیث شیعه، قرن ۴ ق.
شناسه افزوده: کلینی، محمد بن یعقوب - ۳۲۹ ق: الکافی.
اصول، ترجمه.

رده بندی کنگره: ۱۳۸۹ ۲۲۰۴۲۲۲ ک ۸ ک / ۱۲۹ BP

رده بندی دیویی: ۲۱۲ / ۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۲۰۹۵۳۸۵

این کتاب با حمایت و مشارکت معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چاپ شده است.

شابک ۱-۴۱-۸۱۵۱-۹۶۴-۹۷۸-۹۷۸-۹۶۴-۸۱۵۱-۴۱-۱ ISBN 978 - 964 - 8151 - 41 - 1

اصول کافی

مؤلف: ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی

مترجم: حسین استاد ولی

ناشر: دارالفتلین

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۰

تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه

چاپ: نگین

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، خیابان شهدای ژاندارمری شرقی، پلاک ۵۸

تلفن ۸-۶۶۴۸۴۱۷۶ - تلفکس ۶۶۴۸۴۱۷۵ - همراه ۰۹۱۲۳۲۰۲۳۱۴

قیمت دوره پنج جلدی ۷۰۰۰۰ تومان

فهرست

ادامه کتاب ایمان و کفر

- باب ۱۲۶: دوستی دنیا و حرص بر آن ۱۳
- باب ۱۲۷: طمع ۲۲
- باب ۱۲۸: ناسازگاری ۲۳
- باب ۱۲۹: بدخلقی ۲۴
- باب ۱۳۰: سفاهت ۲۵
- باب ۱۳۱: بد زبانی ۲۶
- باب ۱۳۲: کسی که از شزا و پرهیز شود ۳۱
- باب ۱۳۳: تجاوز و سرکشی ۳۳
- باب ۱۳۴: فخر و تکبر ۳۴
- باب ۱۳۵: قساوت و سنگدلی ۳۶
- باب ۱۳۶: ظلم ۳۷
- باب ۱۳۷: پیروی از هوای نفس ۴۴
- باب ۱۳۸: مکر و بی وفایی و نیرنگ ۴۶
- باب ۱۳۹: دروغ ۴۸
- باب ۱۴۰: شخص دو زبان و دورو ۵۶
- باب ۱۴۱: قهر و دوری از برادران دینی ۵۷
- باب ۱۴۲: قطع رجم ۶۰

باب ۱۴۳: نافرمانی و آزردهن پدر و مادر	۶۴
باب ۱۴۴: انکار نسب	۶۶
باب ۱۴۵: کسی که به آزار و تحقیر مسلمانان پردازد	۶۷
باب ۱۴۶: کسی که از لغزش‌ها و عیب‌های مؤمنان پی‌جویی کند	۷۲
باب ۱۴۷: سرزنش	۷۵
باب ۱۴۸: غیبت و تهمت	۷۶
باب ۱۴۹: نقل سخن بر ضد مؤمن	۷۸
باب ۱۵۰: شادمانی از گرفتاری مؤمن	۸۰
باب ۱۵۱: دشنام‌گویی	۸۰
باب ۱۵۲: تهمت و بدگمانی	۸۳
باب ۱۵۳: کسی که برای برادر مؤمنش خیرخواهی نکند	۸۴
باب ۱۵۴: خلف وعده	۸۶
باب ۱۵۵: کسی که برادر مؤمنش را به خود راه ندهد	۸۶
باب ۱۵۶: کسی که برادر دینی‌اش از او یاری خواهد و یاری‌اش ندهد	۹۰
باب ۱۵۷: کسی که مؤمنی را از چیزی که نزد خود یا دیگری است منع کند	۹۱
باب ۱۵۸: کسی که مؤمنی را بترساند	۹۳
باب ۱۵۹: سخن‌چینی	۹۴
باب ۱۶۰: فاش کردن اسرار مذهب	۹۵
باب ۱۶۱: کسی که مخلوق را به بهای نافرمانی خالق اطاعت کند	۹۹
باب ۱۶۲: کیفرهای زودرس گناهان	۱۰۱
باب ۱۶۳: همشینی با گنهکاران	۱۰۳
باب ۱۶۴: اصناف مردم	۱۱۲
باب ۱۶۵: کفر	۱۱۶
باب ۱۶۶: اقسام کفر	۱۲۶
باب ۱۶۷: پایه‌ها و شاخه‌های کفر	۱۳۰
باب ۱۶۸: وصف نفاق و منافق	۱۳۳

- باب ۱۶۹: شرک ۱۳۹
- باب ۱۷۰: شک ۱۴۲
- باب ۱۷۱: گمراهی (یا گمراهان) ۱۴۶
- باب ۱۷۲: مستضعف ۱۵۴
- باب ۱۷۳: کسانی که کارشان به خواست خدا واگذار است ۱۵۹
- باب ۱۷۴: اصحاب اعراف ۱۶۰
- باب ۱۷۵: اصناف مخالفان و قذریه و خوارج و مرجئه و اهالی شهرهای مختلف ۱۶۲
- باب ۱۷۶: مؤلفه قلوبهم ۱۶۴
- باب ۱۷۷: اشتراک منافقان و گمراهان و ابلیس (با مؤمنان و فرشتگان) در دعوت الهی ۱۶۸
- باب ۱۷۸: درباره آیه: وَمِنَ النَّاسِ مَن يَغْبِطُ اللَّهَ عَلَىٰ حَزَبٍ ۱۶۹
- باب ۱۷۹: کمترین چیزی که بنده به سبب آن مؤمن یا کافر یا گمراه می شود ۱۷۱
- باب ۱۸۰: نادر ۱۷۴
- باب ۱۸۱: ثبوت ایمان و این که آیا جایز است خداوند ایمان کسی را بگیرد؟ ۱۷۴
- باب ۱۸۲: کسانی که ایمان عاریه دارند ۱۷۵
- باب ۱۸۳: نشانه کسی که ایمان عاریه دارد ۱۷۹
- باب ۱۸۴: سهو و غفلت دل ۱۷۹
- باب ۱۸۵: تاریکی دل منافق اگرچه زبان آور، و روشنی دل مؤمن اگرچه کوتاه زبان باشد ۱۸۲
- باب ۱۸۶: دگرگونی حالات دل ۱۸۴
- باب ۱۸۷: وسوسه و حدیث نفس ۱۸۷
- باب ۱۸۸: اعتراف به گناهان و پشیمانی از آنها ۱۹۰
- باب ۱۸۹: پنهان داشتن گناهان ۱۹۲
- باب ۱۹۰: کسی که آهنگ کار نیک یا بد کند ۱۹۳
- باب ۱۹۱: توبه ۱۹۶
- باب ۱۹۲: استغفار از گناه ۲۰۴
- باب ۱۹۳: آنچه خدای بزرگ هنگام توبه آدم علیه السلام به او عطا فرمود ۲۰۸
- باب ۱۹۴: لَمَّم ۲۱۱

- باب ۱۹۵: گناهان سه قسم است ۲۱۴
- باب ۱۹۶: شتاب در کفر گناه ۲۱۶
- باب ۱۹۷: در تفسیر گناهان ۲۲۲
- باب ۱۹۸: یک حدیث نادر ۲۲۴
- باب ۱۹۹: چند حدیث نادر دیگر ۲۲۵
- باب ۲۰۰: خداوند به خاطر عمل کننده بلا را از غیر عمل کننده دور می سازد ۲۲۷
- باب ۲۰۱: ترک گناه آسان تر از توبه کردن است ۲۲۸
- باب ۲۰۲: استدراج ۲۲۸
- باب ۲۰۳: محاسبه عمل ۲۳۰
- باب ۲۰۴: کسی که از مردم عیب جویی کند ۲۴۲
- باب ۲۰۵: مسلمان به آنچه در دوره جاهلیت انجام داده مؤاخذه نمی شود ۲۴۴
- باب ۲۰۶: کفر با توبه، باطل کننده عمل نیست ۲۴۵
- باب ۲۰۷: کسانی که از بلا معاف اند ۲۴۶
- باب ۲۰۸: آنچه از عهده این امت برداشته شده است ۲۴۷
- باب ۲۰۹: با ایمان هیچ گناهی زیان ندارد و با کفر هیچ کار نیکی سود ندارد ۲۴۸

کتاب دعا

- باب ۱: فضیلت دعا و تأکید بر آن ۲۵۱
- باب ۲: دعا سلاح مؤمن است ۲۵۶
- باب ۳: دعا دفع قضا و بلا می کند ۲۵۸
- باب ۴: دعا شفای هر دردی است ۲۶۱
- باب ۵: هر کس دعا کند دعایش مستجاب شود ۲۶۱
- باب ۶: الهم دعا ۲۶۲
- باب ۷: پیشدستی کردن به دعا ۲۶۳
- باب ۸: یقین (به استجاب) در دعا ۲۶۴
- باب ۹: روی آوردن و توجه به دعا ۲۶۵

باب ۱۰: اصرار و درنگ در دعا	۲۶۶
باب ۱۱: نام بردن حاجت در دعا	۲۶۸
باب ۱۲: نهان داشتن دعا	۲۶۹
باب ۱۳: اوقات و حالاتی که در آنها امید اجابت می‌رود	۲۶۹
باب ۱۴: رغبت، رهیت، تضرع، تیئل، ابتهال، استعاذه، مسألت	۲۷۳
باب ۱۵: گریه	۲۷۷
باب ۱۶: ثنا و ستایش پیش از دعا	۲۸۱
باب ۱۷: اجتماع کردن برای دعا	۲۸۷
باب ۱۸: عمومیت دادن در دعا	۲۸۸
باب ۱۹: کسی که اجابت دعایش به تأخیر افتد	۲۸۸
باب ۲۰: صلوات بر محمد و خاندان او علیهم السلام	۲۹۳
باب ۲۱: آن مقدار از ذکر خدای بزرگ که در هر مجلسی واجب است	۳۰۱
باب ۲۲: بسیار یاد خدا کردن و ذکر خدا گفتن	۳۰۶
باب ۲۳: صاعقه به ذاکر خدا نمی‌رسد	۳۰۹
باب ۲۴: اشتغال به ذکر خدای بزرگ	۳۱۰
باب ۲۵: ذکر خدای بزرگ در نهان	۳۱۱
باب ۲۶: ذکر خدای بزرگ در میان غافلان	۳۱۳
باب ۲۷: تحمید و تمجید	۳۱۳
باب ۲۸: استغفار	۳۱۶
باب ۲۹: گفتن سبحان الله و لا اله الا الله و الله اکبر	۳۱۸
باب ۳۰: دعا برای برادران دینی در غیاب آنان	۳۲۱
باب ۳۱: کسانی که دعایشان مستجاب گردد	۳۲۴
باب ۳۲: کسانی که دعایشان مستجاب نگردد	۳۲۷
باب ۳۳: نفرین بر دشمن	۳۳۰
باب ۳۴: مباحله	۳۳۳
باب ۳۵: آنچه خدای - تبارک و تعالی - خود را بدان تمجید کرده است	۳۳۷

- باب ۳۶: کسی که بگوید: لا اله الا الله ۳۴۰
- باب ۳۷: کسی که بگوید: لا اله الا الله و الله أكبر ۳۴۱
- باب ۳۸: کسی که بگوید: لا اله الا الله وحده وحده وحده ۳۴۱
- باب ۳۹: کسی که ده بار بگوید: لا اله الا الله وحده لا شریک له ۳۴۲
- باب ۴۰: کسی که بگوید: اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شریک له ۳۴۳
- باب ۴۱: کسی که در هر روز ده بار بگوید: اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شریک له ۳۴۳
- باب ۴۲: کسی که ده بار بگوید: یا الله یا الله ۳۴۴
- باب ۴۳: کسی که بگوید: لا اله الا الله حقاً حقاً ۳۴۴
- باب ۴۴: کسی که بگوید: یارب یارب ۳۴۵
- باب ۴۵: کسی که از روی اخلاص بگوید: لا اله الا الله ۳۴۶
- باب ۴۶: کسی که بگوید: ما شاء الله، لا حول و لا قوة الا بالله ۳۴۶
- باب ۴۷: کسی که بگوید: استغفر الله الذی لا اله الا هو الحق القیوم ۳۴۷
- باب ۴۸: آنچه هنگام صبح و شام گفته شود ۳۴۸
- باب ۴۹: دعا هنگام خوابیدن و بیدار شدن ۳۷۶
- باب ۵۰: دعا هنگام بیرون رفتن انسان از خانه ۳۸۶
- باب ۵۱: دعای پیش از نماز ۳۹۳
- باب ۵۲: دعا در تعقیب نمازها ۳۹۵
- باب ۵۳: دعا برای روزی ۴۰۷
- باب ۵۴: دعا برای ادای دین ۴۱۵
- باب ۵۵: دعا برای رفع غم و اندوه و نگرانی و ترس ۴۱۸
- باب ۵۶: دعا برای دردها و بیماری‌ها ۴۳۶
- باب ۵۷: جز و عوده ۴۴۵
- باب ۵۸: دعا هنگام قرائت قرآن ۴۵۵
- باب ۵۹: دعا برای حفظ قرآن ۴۵۹
- باب ۶۰: دعا‌های مختصر برای همه حاجت‌های دنیا و آخرت ۴۶۳

کتاب فضیلت قرآن ۵۰۳

باب ۱: فضیلت حامل قرآن ۵۱۹

باب ۲: کسی که به زحمت قرآن می‌آموزد ۵۲۶

باب ۳: کسی که قرآن را حفظ کند سپس فراموش نماید ۵۲۷

باب ۴: درباره قرائت قرآن ۵۳۱

باب ۵: خانه‌هایی که در آنها قرآن خوانده می‌شود ۵۳۱

باب ۶: ثواب خواندن قرآن ۵۳۳

باب ۷: روخوانی قرآن ۵۳۷

باب ۸: شمرده خواندن قرآن با آواز خوش ۵۳۹

باب ۹: درباره کسی که هنگام خواندن قرآن خود را به غش می‌زند ۵۴۳

باب ۱۰: خواندن و ختم قرآن در چه مدتی باید انجام شود؟ ۵۴۳

باب ۱۱: قرآن همان گونه که نازل شده بالا برده می‌شود ۵۴۷

باب ۱۲: فضیلت (برخی از سوره‌ها و آیات) قرآن ۵۴۸

باب ۱۳: چند حدیث نادر ۵۶۲

کتاب آداب معاشرت ۵۷۵

باب ۱: مقدار لازم در معاشرت ۵۷۷

باب ۲: معاشرت نیکو ۵۸۰

باب ۳: کسی که دوستی و همنشینی با او لازم است ۵۸۲

باب ۴: کسی که مجالست و رفاقت با او خوشایند نیست ۵۸۴

باب ۵: دوستی و مهرورزی با مردم ۵۹۰

باب ۶: اعلام دوستی خود به برادر دینی ۵۹۲

باب ۷: سلام کردن ۵۹۳

باب ۸: کسی که باید آغاز به سلام کند ۵۹۷

باب ۹: هرگاه یک نفر از گروهی سلام کرد کافی است و هرگاه یک نفر... ۵۹۹

باب ۱۰: سلام کردن به زنان ۶۰۰

- باب ۱۱: سلام کردن بر اهل سایر ادیان ۶۰۰
- باب ۱۲: مکاتبه با اهل ذمه ۶۰۵
- باب ۱۳: چشم پوشی ۶۰۶
- باب ۱۴: نادر ۶۰۷
- باب ۱۵: عطسه و دعایی که در جواب آن باید کرد ۶۰۹
- باب ۱۶: وجوب احترام مو سفید مسلمان ۶۱۹
- باب ۱۷: بزرگداشت شخص کریم ۶۲۰
- باب ۱۸: حق واردشونده ۶۲۱
- باب ۱۹: مجالس امانت است ۶۲۲
- باب ۲۰: در گوشی سخن گفتن ۶۲۳
- باب ۲۱: آداب نشستن ۶۲۳
- باب ۲۲: تکیه دادن (بر دست ها) و چنک زدن ۶۲۶
- باب ۲۳: شوخی و خنده ۶۲۸
- باب ۲۴: حق همسایگی ۶۳۲
- باب ۲۵: حد همسایگی ۶۳۹
- باب ۲۶: خوش رفاقتی و حق رفیق در سفر ۶۳۹
- باب ۲۷: نامه نگاری به یکدیگر ۶۴۱
- باب ۲۸: نوادر ۶۴۲
- باب ۲۹: آداب نامه نگاری ۶۴۵
- باب ۳۰: نهی از سوزاندن کاغذهای نوشته شده ۶۴۷